

נח חט"ו שיחה ג'

עכו"ם ששבת חייב מיתה, מפני שענין העכו"ם הוא לפעול שיהי' גדר דעולם, ועבודת בני ישראל הוא חיבור עליונים (מנוחה שלמעלה מהעולם) ותחתונים (גדר העולם).

"לא ישבותו" (ח, כב). ובגמרא: "עכו"ם ששבת חייב מיתה". צריך להבין הקשר בין הלימוד דהגמרא לפשט הכתוב, ומדוע אסור לעכו"ם לשבות הרי לכאורה השביתה קשורה עם הבריאה (ויכל גו' מלאכתו אשר עשה וישבות גו') ששייכת לכל העולם, גם לבני נח?

והביאור: לפני מתן תורה הי' צריך להיות בחי' עליונים ותחתונים בפני עצמם, כדי שעל ידי מתן תורה יהיה חיבור עליונים ותחתונים. וזהו ב' התקופות דלפני המבול ואחרי המבול. דלפני המבול הי' העולם רק מקבל מהקב"ה, שהעולם הי' בבחי' עליונים - וזהו שהאריכו ימיהם, וכשחטאו ואיבדו את הקשר להקב"ה נאבדו. אך אחר המבול העולם הוא בחי' תחתונים, שהעולם גופא יכול להתברר גם לאחר החטא, ולכן "לא אוסיף". וזהו שהאות להברית הוא הקשת, שנברא אז, שמורה על בירור אד העולה מן הארץ, שהאד הוא "דק" ויכול לשקף את קרני השמש.

[וב' תקופות אלו, לפני המבול ולאחרי המבול, הם הכנה לשני אלפים תורה, שהוא בחי' חיבור עליונים ותחתונים, וזהו שלידת יצחק הי' לאחר ש"נתמעטו השנים" - בחי' תחתונים - אך יצחק נולד כשאברהם ושרה היו זקנים - שלא כדרך הטבע (כהסדר שלפני המבול) - בחי' עליונים].

והנה, גדר העולם (זמן ומקום) הוא תנועה, ומנוחה הוא למעלה מהעולם. ולכן שבת (שהיא בחי' מנוחה) נרגש רק בפנימיות דהעולם. והנה, ענינם ועבודתם של בני ישראל הוא חיבור עליונים ותחתונים, המשכת הקדושה שלמעלה מהעולם - גדר המנוחה, בעולם - שהוא גדר התנועה. ולכן המנוחה דשבת נרגש בגלוי בבני ישראל - כפי שהם בעולם. ולכן העכו"ם "לא ישבותו" כדי שיהי' גדר דעולם, ואז יחברו בני ישראל את העליונים עם גדר העולם.